

Farkas Arnold Levente

körül

nyolcadik lábjegyzet, pócsme
gyer, húsz augusztus huszon
nyolc, péntek, szakállát tépi
a próféta, a mélységből,

angyal naplóját olvassa,
amikor a cet a gyomrát
fájlalja, a magasságos,
fölösleges dolog volna,

vágyaimat valamelyik
illúzió elnyeli, ha
tévedhetetlenek velünk,

teremtőjét a teremtő
némán szóvá teszi, üres
szavak nélkül támadunk fel

hetedik lábjegyzet, pócsme
gyer, húsz augusztus huszon
hét, csütörtök, elalhatok
akár ebben a házban is,

fáradt vagyok és ostoba,
növényvédelmi zongora,
az elalhatokot elalhat
nékra cserélem, fekete,

fehér, átkozott, a hallgatás,
aminek tulajdonsága a né
maság, pókhálót készít, ha

szavak nélkül hazudhatunk,
el nem gondolt gondolat, hó
hull az idő lábnyomába

hatodik lábjegyzet, pócsme
gyer, húsz augusztus huszon
hat, szerda, anyagot csorgat
a test mögé, a boldogság el

kerülhető, bizonytalan, mi
képp a tévedés, a szavak
miatt választja a hallga
tást, nem árulja el harminc

ezüstért a végtelent, kút
mélyén beszennyeződik a
tisztaság, névtelen évsza

kok űzik a gyermek emlé
kezetét a kopár időben,
sebesült árnyékát cipeli

ötödik lábjegyzet, pócsmegyer,
húsz augusztus huszonöt, kedd,
tévedhetetlenek nélkülünk,
beleharap a valóságba,

elkápráztatja a halandót
a halhatatlanság íze, mert
az ember melegségre vágyik,
a hazugság pedig nyárutó,

behúzódnak hazugságaink
mögé, tévedéseink télen
törekeny teremtfoszlányok

talán, nyomot hagy a hóban,
mint bőr felületén a magány,
trónját félti a féltékenység

negyedik lábjegyzet, pócsme
gyer, húsz augusztus huszon
négy, hétfő, visszahúzódnak
hazugságaink mögé, mert vá

gyik az ember a melegség után,
a hazugság pedig meleg,
tévedhetetlenek nélkülünk, el
olvassa majd ezt a verset

ősszel egy férfi, alkonyat, kan
dallóban pattog a tűz, azt
gondolja, késő van már a vál

tozáshoz, szavaink a csönd
del összeérnek, bátortalan,
megborotválkozik a tükör

harmadik lábjegyzet, pócsme
gyer, húsz augusztus huszon
három, vasárnap, hazudni
a hazugságról nem azonos

az igazsággal, szülői ház
szülők nélkül, a gyermek
rajzán lány színekbe öltö
zik a puhaság keménységé,

gyávaságunk alázatát
az unalom közvetíti,
nem kell sok bátorság ehhez,

bűnös vagyok, méltóságom
kerüli a tiszta vizet,
fárad már a tökéletes

második lábjegyzet, pócsmegyer,
húsz augusztus huszonkettő,
szombat, lábujjhegyre áll, mege
melkedik, összeszorított fogakkal

elfedi a hallgatást, aztán vacso
ra közben a tévedést igazságnak
nevezi, a hazugságról pedig
a levágott angyalszárnyak jut

nak eszébe, az oltár romjai
körül a meg nem énekelt hamu,
fekete, mint kút mélyén a víz,

falak között szabályos fájdalom,
ablakok tartják össze a teret,
logikus volna a változás

első lábjegyzet, sárospatak,
hús augusztus huszonegy,
péntek, a történet szereplői
úgy hallgatnak az ismétlés

erényeiről, mint a tévedés
a meg nem énekelt előtt,
ez a sor olvashatatlan,
szorongunk szinte szünte

len, amikor a gyermek ál
maiban megjelenik a fény,
a fény szava, felébrednek

az éjszaka titokzatos rez
dülései, gyáva másolat,
megismétli a hallgatást